

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr.Őrszigety Katalin pártfogó ügyvéd (7400 Kaposvár, Rákóczi tér 12.) által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a személyesen eljáró **alperes neve** (címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és egyéb iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2007. január 9.napján kelt 22.P.21.168/2006/6. sorszámú ítélete ellen a felperes által 7. és 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Dr. Őrszigety Katalin pártfogó ügyvéd díját 6.000 (hatezer) forintban állapítja meg, amelyet a Pécsi Ítéltábla Gazdasági Hivatala útján, számla benyújtása ellenében kiutalni rendel.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az alperes a felperes édesanyja. A S., xy utca 6. szám alatti ingatlan a felperes tulajdonát képezi, az alperes özvegyi jogával terhelt. A felperes 18. életévét követően 30 éven keresztül nem lakott az ingatlanban, majd 2005. májusában oda visszaköltözött. A felperes életvitele miatt az alperes 2005. október 17-én a Kaposvári Városi Bíróság ügyélfogadási napján megjelent és lakás kiürítése iránti kereseti kérelem jegyzőkönyvbe vételét kérte a jelen per felperesével szemben. Az alperes jegyzőkönyvbe vett nyilatkozata szerint a felperessel egy hónapi együttlakás után a kapcsolata megromlott, azóta a felperes azzal fenyegetőzik, hogy eladja feje fölül a házát, azt mondta, hogy „jön a vak cigány és az embereivel kitesz a házból”, „szét idegelem az agyadat”, „szétrúglak”, és életveszélyesen meg is fenyegette: „kinyírlak”, „most meghalsz” kijelentésekkel.

A kereset alapján a Kaposvári Városi Bíróság a Somogy Megyei Bíróság 2.Pf.20.756/2006/5. számú ítélete folytán jogerőre emelkedett 7.P.21.780/2005/8. számú ítéletével kötelezte a felperest az ingatlan elhagyására. A felperes a jogerős ítéletben foglaltaknak önként nem tett eleget, az alperes vele szemben végrehajtási eljárást kezdeményezett.

A felperes keresetében személyhez fűződő jogainak megsértése tényének megállapítását, valamint az alperesnek a jogsértés abbahagyására való kötelezését és a további jogsértésektől való eltiltását kérte a Kaposvári Városi Bíróságon 2005. október 17. napján megtartott nyilvános ügyfélfogadási napon jegyzőkönyvbe foglalt tényállításai miatt, állítva, hogy ilyen kijelentések a részéről az alperes irányába nem hangzottak el.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kifejtette, hogy a felperes keresetében olyan tényállítást tulajdonított az alperesnek, amely szerinte valótlan, ugyanakkor a felperes jó hírnevét sértheti, ezért a perben a Pp. 164.§-ának (1) bekezdése alapján a felperesnek kellett volna bizonyítania az alperes kereset tárgyává tett tényállításainak valótlanágát, valamint azt, hogy ezek a tényállítások a felperes jó hírnevét sértették. Ennek megfelelően a Pp. 3.§-ának (3) bekezdése alapján tájékoztatta a felperest a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről és a mulasztás következményeiről. Tekintettel arra, hogy a felperes a perben a bíróság tájékoztatása és felhívása ellenére bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, a rendelkezésre álló adatok alapján a Pp. 141.§-ának (6) bekezdése alkalmazásával hozta meg ítéletét.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása és a keresetnek való helyt adás, valamint az alperes perköltségben való marasztalása iránt. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú eljárás során bizonyítási kötelezettségének eleget tett, hiszen közokirattal - jegyzőkönyv másolattal - igazolta a jó hírvének sérelmét, ugyanakkor az alperes az elsőfokú eljárás során a jegyzőkönyvbe foglalt állításai valóságát nem igazolta. Változatlanul állította, hogy az alperes állításai nem felelnek meg a valóságnak és egyértelműen alkalmasak arra, hogy a felperes jó hírnevét sértsék, hiszen a felperest olyan színben tüntetik fel, mintha bűncselekménnyel fenyegetőző, tisztetelen személy lenne, s a peres felek között fennálló rokoni kapcsolatra tekintettel e kijelentések alkalmasak a felperes társadalmi megítélésének lerontására. Utalt arra is, hogy a felperes jó hírnevét csorbító kijelentések megtételére hivatalos eljárásban, bíróság előtt került sor.

Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 3.§-ának (3) bekezdésében megjelölt tájékoztatási kötelezettségének nem megfelelő mértékben tett eleget, nem a kellő részletességgel tájékoztatta a felperest a bizonyítás körébe tartozó kérdésekről, a bizonyítandó tényekről. A kioktatás nem teljes körű voltára tekintettel ezért nem alkalmazhatta volna a Pp. 141.§-ának (6) bekezdésében foglalt jogkövetkezményt.

Másodlagosan felvetette az ítélet hatályon kívül helyezésének lehetőségét is.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, ezért azt a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárás adatai alapján azzal egészíti ki, hogy az alperes többször panaszkodott a szomszédjának, xy-nak arról, hogy a felperes tiszteletlenül beszél vele és fenyegeti, elmondta neki, hogy „patkánynak”, „görénynek” nevezte, illetőleg azzal fenyegette, hogy megöli, agyonüti. Arról is panaszkodott az alperes a szomszédasszonyának, hogy a felperes leköpte őt. 2005. nyarán egy alkalommal xy hallotta, hogy az alperes nagyon kiabált a felperessel. Egy alkalommal azt is említette az alperes a szomszédasszonyának, hogy a fia megütötte.

Az alperes 2005. szeptember 28-án a fiával fennálló rossz kapcsolatára tekintettel segítségnyújtást kérve az xy Időskorúak Otthonához fordult. Az intézmény családgondozója a kérelem előterjesztését követően 2005. október 4-én találkozott a felperessel a S-i Köjegyzőségen, ahol a felperes elismerte, hogy édesanyjával a kapcsolata valóban nem jó, de úgy nyilatkozott, hogy a családgondozóval történt közös beszélgetés rádöbbenetette arra, hogy más hangnemben kell beszélnie a szülőjével. 2005. október 26-án a családgondozó felkereste a családot, a felperes nem tartózkodott otthon, az alperes pedig arról tájékoztatta, hogy a fia már nem beszél vele annyira arrogánsan, de a ház eladásának szándékát továbbra is fenntartja.

Az így kiegészített tényállás alapján érdemben helyes az elsőfokú bíróság ítéleti döntése, az elsőfokú ítéletben kifejtett indokokat azonban a másodfokú bíróság mellőzi és az ítéletet az alábbiak szerint indokolja:

A Ptk.75.§-ának (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk.78.§-ának (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jó hírnév védelmére is. A (2) bekezdés szerint a jó hírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

A felperes keresetében azt állította, hogy az alperes valótlan tényt állított akkor, amikor a Kaposvári Városi Bíróság nyilvános ügyfelfogadási napján 2005. október 17-én előterjesztett keresetével egyidejűleg jegyzőkönyvbe foglaltatta, hogy a felperes olyan kijelentéseket tett, hogy „jön a vak cigány és az embereivel kitesz a házból”, „szétidegelem az agyadat”, „szétrúglak”, „kinyírlak”, „most meghalsz”.

A Pp. 164.§-ának (1) bekezdése értelmében a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 3.§-ának (3) bekezdése alapján fennálló tájékoztatási kötelezettségek körében téves tájékoztatást adott a felperes részére, ugyanis a Pp. 164.§-ának (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a perben nem a felperesnek kellett volna az alperes tényállításainak valótlanosságát bizonyítania, hanem a felperesnek azzal az állításával szemben, hogy az alperes által jegyzőkönyvbe foglaltatott kijelentések valótlanok, az alperesnek kellett volna a tényállításai valóságát bizonyítania.

A másodfokú bíróság ugyanakkor megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárás anyagává tette a Kaposvári Városi Bíróság előtt alperes neve felperesnek felperes neve alperes ellen lakás-kiürítés iránt 7.P.21.780/2005. számon folyamatban volt perének iratait. E per iratai között fellelhető bizonyítékokat az elsőfokú bíróság a bizonyítási kötelezettségről, illetőleg a bizonyítási teherről elfoglalt téves álláspontja miatt nem értékelte.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes tényállításainak valóságát bizonyította a lakás-kiürítési perben kihallgatott xy tanúvallomása, aki előadta, hogy a felperes és az alperes sokat veszekedett, rossz volt a viszonyuk, hogy nyáron hallotta, hogy az alperes nagyon kiabált a felperessel, egy alkalommal, amikor megkérdezte az alperest, hogy sírt-e, mert piros volt a szeme, akkor az alperes azt válaszolta, hogy azért van, mert a felperes szembe ütötte, illetőleg tanúvallomásában elmondta azt is, hogy az alperes neki arra panaszkodott, hogy a felperes őt „patkánynak”, „görénynek” nevezte és azzal fenyegette, hogy megöli, agyonüti, valamint, hogy a felperes az alperest le is köpte.

Ezeket a bizonyítékokat erősítette a lakás-kiürítési per iratanyagához csatolt, az xy Időskorúak Otthona családgondozójának 2006. január 30-án kelt feljegyzése, amelyben a családgondozó leírta, hogy az alperes segítségnyújtás iránti kérelmét követően a felperessel folytatott beszélgetés a felperest rádöbbenetette arra, hogy más hangnemben kell beszélnie a szülőjével. Ezt a másodfokú bíróság akként értékelte, hogy a feljegyzés elkészítéséig, illetőleg a beszélgetés lefolytatásáig a felperesnek az alperessel szemben tanúsított magatartása a szülő iránti elvárható tiszteletet nélkülözte, többször is használt a felperessel szemben durva, sértő kifejezéseket és őt többször is tettelegességgel fenyegette.

A fenti bizonyítékokat a Ptk. 206.§-a alapján mérlegelve a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a perben az alperes sikerrel bizonyította, hogy a Kaposvári Városi Bíróság ügyfélfogadási napján a keresetlevélbe foglalt tényállításai megfeleltek a valóságnak, így a felperessel szemben az alperes nem állított olyan valótlan tény, amely a felperes jó hírnevének sérelmét eredményezte volna.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a kifejtett indokok alapján a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alaptalanul fellebbező felperes perköltséget nem igényelhet. A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezés eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

A pervesztes felperes pártfogó ügyvédjének díját a bíróság a 7/2002.(III.30.) IM rendelet 5.§-ának (1), (2) és (6) bekezdése alapján állapította meg.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 256/A.§-a (1) bekezdésének f) pontja alapján bírálta el tárgyaláson kívül.

P é c s , 2007. október 10.

Dr. Veszely József s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Szentpéteriné Dr. Bán Erzsébet s.k. bíró